

Stk. 2 slår fast, at det for så vidt angår andre lovovertrædelser fortsat er udgangspunktet, at en udenlandsk beslaglæggelseskendelse ikke kan fuldbyrdes i Danmark, hvis en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret.

Ifølge rammeafgørelsens artikel 3, stk. 3, kan Rådet med enstemmighed beslutte at tilføje andre kategorier af overtrædelser til positiv-listen. Gennemførelse i dansk ret af en eventuel udvidelse af positiv-listen vil forudsætte en ændring af denne lov.

Der henvises til pkt. 3.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse angiver, i hvilke tilfælde de danske myndigheder vil være forpligtede til at afslå fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse.

For så vidt angår stk. 1, nr. 1, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 6.3.2, samt til bemærkningerne til § 48.

Afslagsgrunden i nr. 2 henviser til materiale, som er omfattet af retsplejelovens §§ 802, stk. 4, eller 803, stk. 2.

Ifølge § 802, stk. 4, kan skriftlige meddelelser eller lignende som hidrører fra en person, der efter reglerne § 170 (præster, læger, forsvarere, advokater og disses medhjælpere) er udelukket fra at afgive forklaring som vidne i sagen, ikke beslaglægges hos en mistænkt. Det samme gælder materiale, som hidrører fra en person, der er omfattet af § 172, når materialet indeholder oplysninger, som den pågældende efter § 172 (redaktører og redaktionelle medarbejdere) er fritaget for at afgive forklaring om som vidne i sagen. § 803, stk. 2, indeholder en tilsvarende bestemmelse om beslaglæggelse hos en person, der ikke er mistænkt, af meddelelser mellem den mistænkte og den pågældende person.

Bestemmelserne anvendes på samme måde som i en dansk beslaglæggessag.

Efter afslagsgrunden i nr. 3 afslås fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse, hvis fuldbyrdelse vil være i strid med straffelovens § 12.

Ifølge denne bestemmelse begrænses de almindelige jurisdiktionsregler ved de i folkeretten anerkendte undtagelser. Disse undtagelser omfatter bl.a. Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser samt regler om immunitet for ansatte ved internationale institutioner. En beslaglæggelseskendelse vil heller ikke kunne fuldbyrdes, hvis det materiale, der søges beslaglagt, tilhører f.eks. et statsoverhoved.

Immunitet er endvidere fastlagt i grundlovens § 57, 2. pkt., som fastslår, at for sine ytringer i Folketinget

kan intet medlem uden Folketingets samtykke drages til ansvar uden for samme. Strafferetlig immunitet som følge af grundlovens regel vil naturligvis ligeledes være omfattet af denne afslagsgrund, uanset at det ikke er udtrykkeligt nævnt.

Afslagsgrunden i stk. 2 vedrører forbuddet mod dobbelt strafforfølgning (ne bis in idem). Afslag er efter bestemmelsen obligatorisk i de tilfælde, hvor beslaglæggelseskendelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. I sidstnævnte tilfælde er det tillige en betingelse, at dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten.

Fuldbyrdelse skal endvidere afslås, hvis den pågældende er benådet i Danmark, eller hvis tiltale er frafaldet i Danmark, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt. Der sigtes her til omgørelsesfristen i retsplejelovens § 724, stk. 2, og til betingelserne for genoptagelse i retsplejelovens § 975.

Afslagsgrunden svarer – sammen med afslagsgrundene i § 8, stk. 1 og 2 – til afslagsgrunden i udleveringslovens § 10 d. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse, at de danske myndigheder af egen drift skal iværksætte en undersøgelse af, om der er afsagt dom for forholdet i en anden stat.

Afslagsgrunden i stk. 3 præciserer, at fuldbyrdelse skal afslås, hvis der er grund til at formode, at beslaglæggelseskendelsen er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering.

Bestemmelsen anvender rammeafgørelsens ordvalg. Bestemmelsen svarer i indhold til de gældende bestemmelser i udleveringslovens §§ 6, stk. 1, og 10 h, stk. 1.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse angiver, i hvilke tilfælde de danske myndigheder ud fra en konkret vurdering kan afslå fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse. De nævnte grunde vedrører alle forbuddet mod dobbelt strafforfølgning (ne bis in idem).

Fuldbyrdelse kan således afslås, hvis beslaglæggelseskendelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for i en stat uden for Den Europæiske Union.